

[Jørgen Estrup]

den for forsvarrets budget, men alle erkender, at det på længere sigt kan være et problem, når bidraget stiger betydeligt. Derfor er det et af de problemer, som Forsvarskommissionen skal drøfte. Hvis kommissionens arbejde resulterer i forslag til ændringer, kan det eventuelt føre til fornyede forhandlinger om forsvarrets budget for 1991 mellem de kommende forligspartier, netop sådan som det vedtagne beslutningsforslag fra juni direkte forudsætter.

Hvad angår finansieringen af FN's fredsbevarende styrker eksisterer der kun ét problem for så vidt angår den permanente beredskabsstyrke. De direkte udgifter til danske styrker i udlandet refunderes jo i princippet af FN.

Det er væsentligt, at denne danske indsats kan fortsætte uden hindringer. Vigtigheden fik vi senest understreget ved FN-styrkernes modtagelse af fredsprisen. Derfor lægges der op til, at en kommende større opgave for de danske styrker, f.eks. i Namibia, må føre til, at beredskabsstyrken finansieres særskilt, men på nuværende tidspunkt er der som bekendt ikke fremsat sådanne ønsker fra FN, og der findes ikke konkrete planer.

Endelig er der spørgsmålet om tilbageføring af midler til forsvaret ved rationalisering og eventuelt realisering af aktiver inden for forsvaret, og jeg nævner udtrykkelig både rationalisering og realisering, for de to ting vil jo meget ofte hænge sammen.

I oplægget peger man på, at forsvaret skal have det incitament, som ligger i, at forsvaret får tilbageført de ressourcer, som indvindes. Et sådant princip kan naturligvis altid diskuteres, og det bliver det altså også under de kommende forhandlinger. Men det rokker ikke ved, at det er den nuværende budgetramme, man baserer sig på.

Resten af udspillet skal jo også forhandles nu, så vi forhåbentlig hurtigt kan nå frem til et forlig, og derfor kunne man spørge sig selv, om det ikke er spildt ulejlighed nu at gå i detaljer.

Jeg vil alligevel trods alt godt føje nogle enkelte kommentarer til.

Der er i udspillet lagt vægt på, at der skal være en tilvækst af værnepligtige. Det er nødvendigt naturligvis, at dette ses i lyset af uddannelsesmulighederne, som det påpeges i udspillet. Fra radikal side vil vi gerne understrege, at det sidste naturligt kommer før det første, idet uddannelsesmulighederne må forbedres, inden

man virkelig kan huse et større antal værnepligtige. Det har vi tillid til vil ske, sådan at man forhindrer spildtid og ineffektivitet og dermed ikke opnår det stik modsatte af det, man vil ved at forøge antallet af værnepligtige.

Værnepligtslønnen skal diskuteres i en arbejdsgruppe, og vi må jo dér se på resultatet.

Hvad angår materielanskaffelser er der i udspillet lagt stor vægt på, at disse ikke må foregribe Forsvarskommissionens arbejde. Det er vi meget enige i fra radikal side, ellers var der ikke rigtig nogen mening i at nedsætte kommissionen. Men en række anskaffelser var jo allerede bestemt på forhånd og forberedt og aftalt under det tidligere forsvarsforlig.

Hvad specielt angår spørgsmålet om sømålsmissiler kan man jo diskutere, hvor meget ét batteri fra eller til gør, men under alle omstændigheder synes jeg, i relation til det, hr. Hans Hækkerup sagde, at man bør erkende, at dette er en strukturændring, hvis man går langt ad den vej, og dermed hører det også naturligt hjemme under Forsvarskommissionens drøftelser.

Der er i oplægget peget på rationaliseringer. Fra socialdemokratisk side synes man ikke, der var tilstrækkelig mange. Der bliver formentlig nu lejlighed for Socialdemokratiet til at pege på flere, men i øvrigt er det jo et spørgsmål, der, som hr. Hans Hækkerup ved, er inddraget i kommissionsarbejdet, og regeringens ønsker om yderligere rationaliseringer fremgår jo aldeles klart af oplægget.

Jeg skal ikke føje meget mere til.

Hr. Pelle Voigt holdt et underholdende indlæg og bidrog dermed kraftigt til det, han selv kaldte farcen. Jeg ved ikke, om vi på et eller andet tidspunkt måske kan overveje at udgive nogle af hr. Pelle Voigts taler. Jeg vil da gerne være sponsor, og så kan vi overveje, om titlen måske skulle være: »Mellem drøm og virkelighed«. Sådant havde jeg nærmest indtryk af at det, vi hørte fra hr. Pelle Voigts side, var.

Men nu drejer det sig altså først og fremmest om at komme videre med forligsforhandlingerne, og jeg kan tilføje, uanset hvad hr. Hans Hækkerup sagde tidligere, at vi fra radikal side gerne vil lege med Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil da godt starte med at takke for det sid-